

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, 2008. február 5. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A különösen nagy értékre, folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntette miatt a **vádlott** ellen indított büntetőügyben a **Bács-Kiskun Megyei Bíróság** 2007. július 4. napján kihirdetett **6.B.46/2007/12.** számú ítéletét

m e g v á l t o z t a t j a akként, hogy a vagyonekobbzás összege helyesen: 110.390.966.- (száztízmilló-háromszázkilencvenezer-kilencszázhatvanhat) forint.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság a vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan, különösen nagy értékre elkövetett sikkasztás büntetében, ezért őt 3 év börtönre, 3 év közügyektől eltiltásra és a felszámolóbiztos foglalkozástól 5 év eltiltásra ítélte.

A megyei bíróság az **(1. sz. társaság neve)** fa. gazdasági társaság vagyonára vonatkozóan 110.396.966.- forint erejéig vagyonekobbzást rendelt el.

A bíróság a **(Helység, utca, házszám)** szám alatti székhelyű **(cégjegyzékszám)** cégjegyzékszámú (1. sz. társaság neve)-nek a **(2. sz. társaság neve)**-ben fennálló részvényei, továbbá a vádlottnak a **(Helység, utca, házszám)** szám alatti székhely **(cégjegyzékszám)** cégjegyzékszámú **(1. sz. társaság neve)**-ben lévő 50 %-os arányú üzletrésze, a **(település megnevezése)**-i Körzeti Földhivatalnál **(helyrajzi szám)** szám alatt felvett és nyilvántartott természetben **(Helység, utca, házszám)** szám alatti

ingatlanában fennálló 1/4 tulajdoni hányada, valamint a **(Település megnevezése)-i I. számú Körzeti Földhivatalnál (helyrajzi szám)** szám alatt felvett és nyilvántartott, természetben **(Helység, utca, házszám)** szám alatti ingatlanban fennálló 7564/200000 arányú tulajdon hányada tekintetében a zár alá vételt feloldotta.

A megyei bíróság ítélete ellen a vádlott és védője jelentettek be fellebbezést a vádlott felmentése, illetőleg a kiszabott büntetés enyhítése érdekében, melyet a fellebbezési nyilvános ülésen a védő akként módosított, hogy elsődlegesen a vádlott bűncselekmény hiánya, másodlagosan bizonyítottság hiánya okából történő felmentését kérte, harmadlagosan a kiszabott büntetés enyhítését olyan mértékben, hogy a szabadságvesztést végrehajtásában próbaidőre fel lehessen függeszteni. Indítványozta azt is, hogy ha az ítélőtábla a vádlottat végrehajtandó szabadságvesztésre ítéli, akkor a Btk. 47. § (3) bekezdése alapján rendelkezzen úgy, hogy a büntetés fele részének letöltése után a vádlott feltételes szabadságra bocsátható.

A nyilvános ülésen eljáró ügyész - a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.302/2007. számú átiratában írtakat fenntartva - a vádlott és a védő által előterjesztett, majd módosított fellebbezéseket nem tartotta alaposnak, és az első fokú ítélet vagyonelkobzásra vonatkozó rendelkezésének megváltoztatása mellett, annak helybenhagyására tett indítványt.

Az ítélőtábla álláspontja szerint a bejelentett fellebbezések nem alaposak.

A fellebbezési szakban a vádlott és a védő három bizonyítási indítványt terjesztett elő. Egyrészről eseti brókerszakértő kirendelését kérték a vádlott által megvásárolt részvények értékének megállapítása céljából. Másrészről a **(2. sz. társaság neve)** vezérigazgatójának tanúkénti kihallgatását indítványozták a **(2. sz. társaság neve)**-nek a tényállásban írt részvényeket érintő vételi ajánlatáról. Harmadrészt **(név)** tanúkénti kihallgatására tettek indítványt aki az (1. sz. társaság neve)-vel szemben lefolytatott felszámolás során felszámolóként eljár, és a kft felszámolási zárómérlegéről tudna nyilatkozni.

A három bizonyítási indítvány vonatkozásában megállapítható, hogy kizárólag a kár esetleges megtérülésének a lehetőségére szolgáltatathatnának adatot, azonban ennek a körülménynek a büntetés kiszabása körében nincs jelentősége.

A kialakult bírói gyakorlat szerint csak a kár tényleges megtérülését lehet enyhítő körülményként figyelembe venni, a megtérülés lehetőségére bizonyítást folytatni ezért szükségtelen.

Bf.I.325/2007/20.

Mindezekre figyelemmel az ítéletábra a vádlott és a védő által előterjesztett bizonyítási indítványokat elutasította.

Fellebbezésének indokolásában sérelmezte a védő, hogy a megyei bíróság az első fokú eljárás során az igazságügyi könyvszakértő kirendelésére vonatkozó bizonyítási indítványt - álláspontja szerint - indokolás nélkül utasította el.

E körben szükségesnek tartja rögzíteni az ítéletábra, hogy a megyei bíróság ítéletében megfelelő indokát adta annak, hogy miért utasította el a szakértő kirendelésére irányuló bizonyítási indítványt. Osztvá az ott kifejtetteket egyértelműen megállapítható ugyanis, hogy az indítványozott kérdésekre adható szakértői válaszoknak egyáltalán nincs kihatása a vádlott által elkövetett bűncselekmény megvalósulására. Ez esetben is csupán a jövőbeni esetleges kár megtérülés lehetőségét lehetne vizsgálni, ami viszont az ügy megítélése szempontjából releváns adatnak nem tekinthető.

Az ítéletábra a megyei bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése szerint felülbírálvá az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértést nem észlelt. A Be. 352. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel az első fokú ítélet tényállását azonban az iratok egybehangzó adatai, valamint a vádlott nyilvános ülésen tett nyilatkozata alapján az alábbiak szerint kiegészítette, illetőleg helyesbítette:

A vádlott felesége a **(önkormányzat megnevezése)** Önkormányzatnál, mint számviteli osztályvezető dolgozik, havi nettó 150.000.- forint jövedelemmel rendelkezik.

A vádlott magatartásával megszegte az elkövetéskor és jelenleg is hatályos csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv) 48.§ (3) bekezdésében írt kötelezettségét, amely szerint a felszámoló a felszámolási eljárás alatt köteles gondoskodni az adós vagyonának megóvásáról.

A megyei bíróság a jogi indokolásában ugyan utalt erre a gondossági kötelezettségre, azonban figyelemmel arra, hogy a vádlott magatartásának jogellenessége megállapításához a jogszabályhely felhívása nélkülözhetetlen, ezért az ítéletábra azt a jogi indokolásból a tényállásba utalta.

A vádlott azzal a magatartásával, hogy megszüntette a **(3. sz. társaság neve)** „fa” kft ismert bankszámláit megszegte az elkövetéskor hatályban volt, a pénzforgalomról, a pénzforgalmi szolgáltatásokról és az elektronikus fizetési eszközökről szóló 232/2001. (II.10.) Kormányrendelet 8. § (10) bekezdésében írt szabályt, mely szerint, ha a

felszámolási eljárást elrendelő végzésről a pénzforgalmi bankszámlát vezető hitelintézet értesül, a pénzforgalmi bankszámla elnevezését a végzésben meghatározott időponttól „fa” toldattal látja el. A pénzforgalmi bankszámla felett az igazolt felszámolók által bejelentett aláíró a számlatulajdonosnak "felszámolás alatt" toldattal ellátott neve megjelölésével rendelkezhetnek.

Ezen jogszabályi rendelkezés 2007. február 28. napjától hatálytalan, jelenleg a 2007. március 1-jétől hatályban lévő a pénzforgalmi szolgáltatásokról és az elektronikus fizetőeszközökről szóló 227/2006. (XI.20.) Kormányrendelet 7. § (13) bekezdése tartalmaz a korábbival egyező szabályozást.

A megyei bíróság ítéletében a bizonyítékok értékelése során ugyan felhívta az elkövetéskor hatályban volt fenti jogszabályhelyet, azonban ez a jogellenesség megállapíthatósága miatt a tényállásba tartozik.

Az első fokú ítélet meghozatalakor a 232/2001. (II.10.) Kormányrendelet már nem volt hatályban, amit a megyei bíróság nem észlelt, ezért az ítélőtábla megvizsgálta, hogy helyette érvényesül-e ugyanolyan tartalmú magatartási szabályt előíró norma. Ennek keretében egészítette ki a tényállást a most hatályos és lényegileg egyező szabályozást tartalmazó 227/2006. (XI.20.) számú Kormányrendelettel kapcsolatos adatokkal.

Egyebekben az első fokú ítélet tényállása hiánytalan, így azt az ítélőtábla a fenti helyesbítésekkel és kiegészítésekkel az ítélezésének alapjául elfogadta.

Ami a bűncselekmény hiánya okából történő felmentésre irányuló fellebbezéseket illeti, megállapítható, hogy azok azon a vádlotti védekezésen alapulnak, mely szerint a magatartása azért volt jogszerű, mert azt nem tiltotta egyetlen konkrét szabály sem. E mellett hivatkozott a védő arra is, hogy a vádlott a tényállásbeli összeget nem tulajdonította el, de nem is rendelkezett arról sajátjaként, csupán nem megfelelően kezelte a rábízott vagyont, és szakmai félreértésből helytelenül cselekedett a részvények megvásárlásakor.

Az ítélőtábla álláspontja szerint, mivel az eltulajdonítás nem volt a vád tárgya, így arra vonatkozóan törvényesen nem folytatott le bizonyítást a megyei bíróság. Abban a kérdésben pedig helyesen foglalt állást, hogy a vádlott a felszámolási eljárás során értékesített vagyontárgyakból befolyt pénzzel - az 50%-ban a tulajdonában lévő **(1. sz. társaság neve)** számlájára utalásával, majd az abból finanszírozott önkényes részvényvásárlással - sajátjaként rendelkezett. Ezzel kapcsolatosan az ítélőtábla az alábbiakat tartja szükségesnek kifejtetni.

A tényállás kiegészítése során felhívott Cstv. szerinti gondossági kötelem a felszámoló kizárólagos főkötelezettségeként írja elő az adós vagyonának a megőrzését azért, hogy a felszámolási eljárás keretében bejelentett hitelezői igények kielégítéséről gondoskodni tudjon. Leszögezhető, hogy nincs törvényes lehetősége a felszámolóbiztosnak arra, hogy az adós vagyonának értékesítését követően saját belátása szerint fektesse be a hitelezőket megillető javakat egy általa bármilyen okból jövedelmezőnek gondolt tevékenység finanszírozására. A felszámolási eljárás keretében eljáró felszámoló számára a felszámolás alatt álló cég javai ugyanis idegen vagyonnak tekintendők, amelyről kizárólag a vagyonmegőrzési kötelezettségének feltétlen betartása mellett rendelkezhet jogszabályi és hitelezői felhatalmazás alapján. Ilyen felhatalmazás a vádlott esetében egyáltalán nem volt, ezért az ítélet tábla álláspontja szerint a magatartása tényállásszerű. Fontos a jelen ügyben rámutatni arra is, hogy kirívóan jogsértő az, ha az adós vagyona kizárólag a felszámolóbiztos tudatosan véghezvitt szándékos magatartása miatt nem áll a hitelezők rendelkezésére, ugyanis ez a tény a rá vonatkozó normák teljes körű figyelmen kívül hagyását és semmibevételét mutatja.

Az ítélet tábla utal arra is, hogy a Cstv.-ben írt gondossági kötelem keretén belül a 232/2001. (II.10.) Kormányrendeletből a tényállás kiegészítés folytán felhívott rendelkezés egy konkrét magatartási szabályt ír elő, amikor kötelezővé teszi az adós bankszámlájának „fa.” toldattal történő használatát. Ez a hitelezők védelmét szolgálja, és emiatt kell az adós vagyoni ellenőrizhetőségének biztosítása érdekében a felszámolónak továbbra is az adós bankszámláján kezelnie az adós pénzeszközeit. Erre a kötelezettségre elvi érveléssel rámutatott a felszámolási eljárásban eljáró Szegedi Ítélet tábla is az Fpkhf.I.30.395/2006/5. számú határozatának indokolásában (nyomozati iratok 178. o. 2. bekezdés).

Mindezekre figyelemmel tehát a vádlott bűncselekmény hiánya miatt történő felmentését célzó fellebbezések eredményre nem vezethettek.

Ami a bizonyítottság hiányából történő felmentésre irányuló fellebbezéseket illeti megállapítható, hogy azok a bizonyítékok mérlegelését támadják. Azt sérelmezik, hogy a vádlott védekezése ellenére az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló bizonyítékokat a vádlottra terhelőként értékelte a tényállása megállapításakor.

Az első fokú bíróság kellő indokát adta annak, hogy miért vetette el a vádlottnak a többi bizonyítékkal egyébként lényegében összhangban lévő védekezését, és miért ítélte a beszerzett bizonyítékokat a felelősségét megalapozónak. Fellebbezési szakban

megalapozott tényállás esetén nincs lehetőség a bizonyítékok eltérő értékelésére, ezért a vádlott felmentését célzó fellebbezések eredményre nem vezethettek.

Arra csupán utal az ítéletábra, hogy a védő azon állítása, miszerint a vádlottnak, mint felszámolónak ez volt az első felszámolása, ellentétes az iratok tartalmával, ugyanis **(felszámolóbiztos neve)** felszámolóbiztos az első fokú tárgyaláson akként nyilatkozott, hogy a vádlott által vezetett az (1. sz. társaság neve)-nek nem a **(3. sz. társaság neve)** volt az első felszámolása. Ezt a bizonyítékot egyébként az elsőfokú bíróság a tényállása megállapításakor figyelembe is vette.

Nem tévedett a megyei bíróság akkor, amikor a megalapozott tényállás alapján a vádlott bűnösségére következtetett, és a cselekményét is a törvénynek megfelelően minősítette.

Ami a bűnösségi körülményeket illeti, további enyhítő körülményként értékelte az ítéletábra az időközben bekövetkezett időmúlást. Ezzel kapcsolatban azonban megjegyzi, hogy ez következett az ügy jellegéből, ami a felszámolási eljárás lefolyása miatt eleve már hosszabb időmúlást eredményezett.

Nem osztotta az ítéletábra a fellebbviteli főügyészség azon álláspontját, hogy a büntetlen előélet a vádlott vonatkozásában nem értékelhető enyhítő körülményként. Az kétségtelen tény, hogy a kft. ügyvezetői tisztség ellátásához a büntetlen előélet törvényi feltétel, azonban a felszámolóbiztosi tevékenységet szabályozó Cstv. 27/A. § (4) bekezdése nem írja elő a büntetlen előéletet ennek a tevékenységnek a végzéséhez. Mivel a vádlott a felszámolóbiztosi tevékenységet nem ügyvezetői minőségében végezte, ezért a vonatkozásában a büntetlen előélet enyhítő körülményként értékelhető.

Mellőzi az ítéletábra a súlyosító körülmények köréből, hogy az 50.000.000.- forint alsó értékhatárt több mint kétszeresen meghaladó értékre követte el a vádlott a cselekményét, ugyanis súlyosítóként csak az 500.000.000.- forintos felső értékhatárhoz közeli értéket lehetne értékelni, továbbá a vagyon elleni bűncselekmények elszaporodottságát, mint generális súlyosító körülményt, ugyanis ez általánosságban a vagyon elleni bűncselekményekre nem értékelhető, csak egyes csoportjaira. További súlyosító körülményként értékeli viszont a folytatólagos elkövetést.

Az így helyesbített bűnösségi körülményekre is figyelemmel a vádlott esetében a 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztéssel büntethető bűncselekmény miatt kiszabott 3 év börtön, 3 év közügyektől eltiltás és 5 év a felszámolóbiztosi foglalkozástól eltiltás nem tekinthető olyan súlyos büntetésnek, amelynek a lényeges enyhítése indokolt lenne. Ebből következően fel sem merülhetett annak a lehetősége, hogy a büntetés végrehajtása próbaidőre felfüggesztésre kerüljön,

Bf.I.325/2007/20.

hiszen a Btk. 89. § (2) bekezdése ezt csak a 2 évet meg nem haladó szabadságvesztés esetén teszi lehetővé.

Az ítélőtábla nem látott módot arra sem, hogy kimondja, a vádlott a büntetése fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható, ugyanis a Btk. 47. § (3) bekezdése ehhez különös méltánylást érdemlő körülményt kíván meg, amely a vonatkozásában nem volt megállapítható.

Észlelte az ítélőtábla, hogy az első fokú ítélet - nyilvánvaló elírás miatt - helytelen összeggel rendelkezett a vagyonekbeosztás mértékéről, így azt a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatás útján helyesbítette.

Mindezekre figyelemmel az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Szeged, 2008. február 5.

Dr. Hegedűs István s.k.
a tanács elnöke

Dr. Harangozó Attila s.k.
a tanács tagja

Dr. Nikula Valéria s.k.
a tanács tagja

A Szegedi Ítélőtábla Bf.I.325/2007/20. számú ítélete és a **(önkormányzat megnevezése)** Bíróság 6.B.46/2007/12. számú ítéletének a jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2008. február 5.

Dr. Hegedűs István s.k.
a tanács elnöke